

Pfv.VIII.20.399/2010/5.
(előző szám: Pfv.VIII.20.753/2009.)

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Gordos Csaba ügyvédáltal képviselt I. r..... II. r., ifj. III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r.,... X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r.,..... jogutódja XXVII. r., XXVIII. r., XXIX. r., XXX. r., jogutódja XXXI. r., XXXII. r., és XXXIII. r. felpereseknek a dr. Áncsán András ügyvéd által képviselt alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránt az Egri Városi Bíróság előtt 18.P.21.329/2007. számon megindított, és a Heves Megyei Bíróság 2008. december 11-én 2.Pf.25.578/2008/9. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 26. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül fizessen meg 30.000,- (Harmincezer) forint + ÁFA felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 61.400,- (Hatvanegyezer négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint az alperesi község területén 1993.-1995. évben lakossági hozzájárulásból és önkormányzati pénzeszközökből gázközmű fejlesztési beruházás valósult meg. A lakossági hozzájárulás a felperesek részéről fejenként 60,000,- forint volt, melyet az alperes által nyitott számlára fizettek be. A beruházás az állami gázszolgáltató, Rt. lebonyolításában valósult meg. Az önkormányzat saját pénzeszközeit, illetőleg a lakossági befizetéseket.... Rt-nek, egy részét pedig közvetlenül a kivitelezőnek fizette ki. A beruházás összege 40.808.000,- forint

volt, ebből a lakossági közműfejlesztési hozzájárulás 17.793.000,- forintot tett ki. A létrehozott vezetékes gázműhálózat tulajdonjogát az önkormányzat 1995-ben átruházta Rt-re.

A 2002. évi LXIII. törvény alapján a község területén megvalósult beruházással összefüggésben az önkormányzat 45.228.069,- forint vagyonyjuttatást kapott az államtól. Az önkormányzat képviselőtestülete 2004. június 30.-án hozott határozatával az önkéntes befizetésekre tekintettel a vagyonyjuttatásból a felpereseknek fejenként 20.000,- forintot visszafizetett. Az állami vagyonyjuttatást az alperes 2003. március 5-től 2005. február 5-ig több részletben készpénzben, illetőleg államkötvényben kapta meg.

A felperesek keresetükben az alperest fejenként további 31.000,- forint visszatérítésére kérték kötelezni a Ptk. 361. §-a, a 2002. évi LXIII. törvény 2. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Ptk. 327. §-a alapján.

A megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével a bíróság a keresetnek helytadott.

Megállapította, hogy a perbeli gázközmű beruházás az állami gázszolgáltató, lebonyolításában valósult meg. A felperesek a lakossági hozzájárulást az önkormányzat által kifejezetten erre a célra nyitott számlára fizették be, ahonnan közvetlenül a kivitelezőnek utalták tovább a befizetéseket. A bíróság megállapítása szerint a 2002. évi LXIII. törvény (Kompenzációs Törvény) alapján az alperesnek juttatott állami járandóság a Törvény 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján a lakossági hozzájárulást is tartalmazta, melynek megtérítésére a felperesek a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján jogosulttá váltak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokait azzal egészítette ki, hogy törvényi vélelem szolt amellett, hogy a Kompenzációs Törvény alapján kifizetett járandóság tartalmazta a lakosság gázberuházásra történt befizetéseit is. Az alperes ennek ellenkezőjét nem bizonyította. Összegszerűségében a rekompenciációs összeg magasabb volt mint a lakossági befizetés, illetőleg az alperesi hozzájárulás, továbbá a felperesi járandóság összege is mint követelésük a tízéves kamattal együtt.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes előadta, hogy a felperesek a 60.000,- forint közműfejlesztési hozzájárulást az 1/1977. (IV.6.) NIM rendelet alapján fizették be, visszatérítésére nem voltak jogosultak. A befizetések nem az alperes önkormányzat vagyont növelték. Ez okból, továbbá azért sem felelhet az alperes a felperesekkel szemben a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint, mert - az alperes változatlan álláspontja szerint - a Kompenzációs Törvényben megállapított juttatás nem tartalmazta a lakossági befizetéseket.

Az alperes fenntartotta azon előadását is, hogy csak a kedvező pénzügyi elszámolás miatt volt..... Rt. a beruházó, a tényleges kivitelezést azonban alvállalkozókkal végeztette el. Az alperes a beruházásban saját pénzeszközeivel, továbbá szerződések megkötésével maga is részt vett. E tárgyalások eredményeként a kivitelezőnél elérte, hogy a felperesek az egyszeri befizetéssel nem csak a gázhálózatra való rácsatlakozásra szereztek jogot, hanem az ingatlanokra a vállalkozó a gázcsontot is kiépítette. A felperesek ennek értékével, továbbá a kompenzációs juttatásnak az önkormányzati vagyonba visszaforgatásával egyaránt gazdagodtak. A felperesi hozzájárulás nem nyújtott fedezetet továbbá a második ütemben külterületen megvalósult gázközmű hálózat bővítéshez. Az alperesnek a nem fedezett költségeket hitelfelvétel útján kellett kiegészítenie. Az állami juttatás egy részét is a felvett hitel visszafizetésére kellett fordítania. Az alperes észrevételezte, hogy a jogerős ítélettel a felperesek az általuk befizetett 60.000,- forint teljes visszatérítéséhez hozzájutottak, ezért a másodfokú bíróság tévesen utalt arra, hogy a felperesek keresete nem meríti ki a jogszerűen támasztható követelésüket.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult a jogerős ítélet indokainak megfelelően.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság számú hatályon kívül helyező végzésében már kifejtette, hogy a felperesek jogalap nélküli gazdagodás címén abban az esetben támaszthatnak igényt a Kompenzációs Törvény alapján az alperesnek 45.228.069,- forint összegben kifizetett vagyonjuttatással szemben, ha e vagyonjuttatás magába foglalta a Törvény 2. § (2) bekezdése a) pontja szerint az állami gázszolgáltató által lebonyolított beruházás esetén a lakosság részéről a gázszolgáltatónak átadott készpénz összegét is.

A megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján a bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a Kompenzációs Törvény 1.- 5. §-a alapján az alperest megillető járandóság 2002. december 31. napjára számított, és a törvény 1. számú mellékletében megjelenő összege a felperesi befizetéseket is tartalmazta. Pontos számítások ismeretének hiányában is nyilvánvaló, hogy a kb. 40.000.000,- forint összegű perbeli beruházás 5. § (1) bekezdése szerinti arányos, a (2) bekezdés szerint kamatokkal megnövelt 45.000.000,- forint összege csak az önkormányzattal közel azonos összegű lakossági hozzájárulás figyelembevételével alakulhatott ki. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy ennek ellenkezőjét az alperes a perben nem bizonyította. Bizonyíték nem támasztja alá, de számszakilag sem igazolható az alperes további védekezése, amely szerint a beruházás második ütemében külterületen eszközölt

csatlakozó beruházás költségei a hozzájárulás fenti arányát módosították.

Az alperesnek a felperesek vagyonjuttatásból való részesedésével kapcsolatos további ellenérvei sem voltak helytállóak.

A rekompenzáció jogszerűségének vizsgálata körében nem volt jelentősége annak, hogy az alperes milyen gazdasági megfontolásokból választotta a Kompenzációs Törvény 2. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott beruházási konstrukciót. Nem volt jogi jelentősége annak sem, hogy a lakosságot a korabeli jogszabályok alapján a gázközműhöz való csatlakozás érdekében milyen jogalapon terhelte a befizetési kötelezettség. A felperesek megtérítési igénye a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján a Kompenzációs Törvényben foglalt feltételekkel hozzájárulásuknak az állam részéről történt visszatérítésével keletkezett. Az állam a Törvény céljából és rendelkezéseiből következően ily módon kívánta kompenzálni az általa privatizált és a gázszolgáltató tulajdonába adott gázközmű vagyon létesítésével kapcsolatos önkormányzati és lakossági, kifejezetten készpénzben történt hozzájárulást.

Az összecszerűség körében az alperes arra hivatkozott, hogy a felperesek a rácsatlakozást a telkükön belül biztosító gázcsanak kiépítéséhez az alperes tárgyalásainak eredményeként, ellenérték nélkül jutottak hozzá. Az alperesnek ez a védekezése azért nem alapos, mert a kivitelező a kedvezményt a keretösszegben meghatározott vállalási ár terhére biztosította. Ebből következően a felperesek ehhez az előnyhöz nem az alperes rovására jutottak (Ptk. 361. § (1) bekezdése).

Az összecszerűség körében az alperes más védekezést nem terjesztett elő. Felülvizsgálati kérelmében sem hivatkozott olyan körülményre, ami a jogerős ítéletnek a marasztalás összegére vonatkozó döntését kétségesse tette volna.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a megalapozott és jogszabálysértést nem tartalmazó jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán az alperes köteles a felperesek felülvizsgálati jogi képviselési díjának a megfizetésére és saját perköltsége viselésére. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. május 27.

Dr. Bősinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelül:
tisztviselő